

Επιτρέπεται το άρθρο 13, τίτλος Γ, εδάφιο 1ο, σημείο α', της έκτης οδηγίας του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 (77/388/ΕΟΚ) περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση⁽¹⁾, σε ένα κράτος μέλος που έκανε χρήση της ευχέρειας να παράσχει στους υποκειμένους στο φόρο το δικαίωμα επιλογής για τη φορολόγηση της παραχώρησης και εκμίσθωσης ακινήτων, να εξαρτά την έκπτωση του ΦΠΑ επί των εισροών από προηγούμενη έγκριση της διοίκησης, χωρίς η έγκριση να έχει αναδρομική ισχύ;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 23 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση C-270/03)

(2003/C 200/30)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Luca Visaggio και Roberto Amorosi, άσκησε στις 23 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, επιτρέποντας στις επιχειρήσεις, δυνάμει του άρθρου 30, παράγραφος 4, του νομοθετικού διατάγματος 22, της 5ης Φεβρουαρίου 1997, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο 426, της 9ης Δεκεμβρίου 1998, να προβαίνουν στη συλλογή και στη μεταφορά των μη επικίνδυνων αποβλήτων τους, σαν να επρόκειτο για τακτική και κανονική δραστηριότητά τους και χωρίς να υπέχουν υποχρέωση εγγραφής στο εθνικό μητρώο των επιχειρήσεων που παρέχουν υπηρεσίες διαθέσεως αποβλήτων, καθώς επίσης και να μεταφέρουν τα επικίνδυνα απόβλητά τους σε ποσότητες μη υπερβαίνουσες τα 30 χιλιόγραμμα και τα 30 λίτρα ημερησίως, χωρίς να υπέχουν υποχρέωση εγγραφής τους στο προαναφερθέν μητρώο, παρέβη τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 12 της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, περί των στερεών αποβλήτων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ⁽²⁾,
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Όσον αφορά τα μη επικίνδυνα απόβλητα, το άρθρο 30, παράγραφος 4, του ανωτέρω νομοθετικού διατάγματος απαλλάσσει ρητά τον επιχειρηματία που προβαίνει ο ίδιος στη συλλογή και μεταφορά μη επικίνδυνων αποβλήτων στο πλαίσιο της ειδικής επαγγελματικής δραστηριότητάς του από την υποχρέωση εγγραφής στο εθνικό μητρώο των επιχειρήσεων που παρέχουν υπηρεσίες διαθέσεως αποβλήτων.

Όσον αφορά, αντίθετα, τα επικίνδυνα απόβλητα των οποίων η μεταφορά πραγματοποιείται απευθείας από αυτούς που τα παράγουν, η ίδια διάταξη του ιταλικού διατάγματος προβλέπει άλλη μία εξαίρεση από την υποχρέωση εγγραφής στο εν λόγω μητρώο, και συγκεκριμένα υπέρ των επιχειρήσεων που μεταφέρουν απόβλητα σε ποσότητες μη υπερβαίνουσες τα 30 χιλιόγραμμα ή τα 30 λίτρα ημερησίως.

Σε τελική ανάλυση, η υποχρέωση αυτή ισχύει μόνο αφενός για τις περιπτώσεις συλλογής και μεταφοράς επικίνδυνων αποβλήτων, εφόσον δεν πρόκειται για απόβλητα που συλλέγονται και μεταφέρονται από τον ίδιο τον παραγωγό τους και εφόσον η ποσότητά τους δεν υπερβαίνει κάποιο ημερήσιο όριο, και αφετέρου για τις περιπτώσεις συλλογής και μεταφοράς μη επικίνδυνων αποβλήτων για λογαριασμό τρίτων.

Τούτο αντιβαίνει κατάφωρα στην οδηγία. Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 12 της εν λόγω οδηγίας, όλες ανεξαιρέτως οι επιχειρήσεις που ασχολούνται επαγγελματικά με τη συλλογή ή τη μεταφορά οποιουδήποτε είδους αποβλήτων, είτε δηλαδή επικίνδυνων είτε μη επικίνδυνων, καταχωρούνται σε σχετικό μητρώο των αρμόδιων αρχών, εφόσον δεν υπόκεινται σε έγκριση.

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86.

(²) ΕΕ L 78, σ. 32.

Προσφυγή της Ιρλανδίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 16 Ιουνίου 2003

(Υπόθεση C-271/03)

(2003/C 200/31)

Η Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από τον D. J. O'Hagan, επικουρούμενο από τους P. Gallagher SC, P. McGarry, δικηγόρο και J. Buttimore του γραφείου του Attorney General, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 21 Ιουνίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- a) να δεχθεί τύποις την προσφυγή,
- β) να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C (2003) 1084, περί μειώσεως της ενισχύσεως που χορηγείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως (στο εξής «ΕΤΠΑ») στο ολοκληρωμένο πρόγραμμα ενισχύσεων για τον τουρισμό και την ανάπτυξη στον ιδιωτικό τομέα στην Ιρλανδία, επιχειρησιακό πρόγραμμα για τον τουρισμό (1989-1993), υποπρόγραμμα 2, σύμφωνα με την απόφαση της Επιτροπής C 89 (2258/7) της 21ης Δεκεμβρίου 1989,
- γ) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.